

Relatív bizodalom

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 47. szám, 2017. november 24.

Egymás mellé téve a két állítást – *a magyar kormány Isten kegyelméből van hatalmon* (Orbán Viktor), illetve *Isten kegyelme végtelen* (Szentírás), sokan halálra rémültek attól, hogy hiszen akkor Orbánt ez a kegyelem akár az idők végezetéig is itt tarthatja, a fejünk fölött.

Megnyugtatósképp azonban el kell mondani a riadozóknak, hogy ez ügyben is bizalommal fordulhatnak a *Bibliához*, azon belül a Sámuel első könyvében leírtakhoz. Abban ugyanis az áll, hogy Isten először a legnagyobb bizalmat szavazta meg Saulnak, és arra szólította fel Sámuel, hogy őt kenje fel Izráel trónjára. Ám látván, hogy Saul ezután méltatlanná vált a feladatra, egyszer csak mégis ezt mondta Sámuelnek:

– *Megbántam, hogy királlyá tettem Sault, mert elfordult tőlem, és nem teljesítette, amit meghagytam neki.* (1Sám15.)

Vagyis létezik olyan, hogy az Úr *visszavonja* valakitől az ő, amúgy végtelen kegyelmét, amitől is az érintettnek sürgősen el kell hagynia a kiemelt pozícióját. Az isteni bölcsességben tehát továbbra is nyugodtan megbízhatunk, ami azonban egy percig sem jelenti azt, hogy közben elfeledkezhetünk a cromwelli bölcsességről. Amely szerint pedig kevés Istenben bízunk: arra a prózai tényre is figyelmeznünk kell, miszerint a puskaporunk csak szárazon használható („Bízz Istenben és tartsd szárazon a puskaport!”). Ezért hiába, hogy most már csak kacagunk Orbán magabiztosságán, közben azért nem árt arra is figyelni, hogy például hány választókerület van az országban, és hogy azokban miképp lehet legyőzni a kormánypárt jelöltjeit. Mert bár a Mindenhatónak az irántunk való figyelme is végtelen, az azért már mégiscsak pofátlanság lenne, ha tőle várnánk, hogy ezek mindegyikénél szintén ő intézkedjen.